

For det andet er det juridiske grundlag heller ikke særlig afklaret i området.

Hvorfor var der ikke lidt mere miljøminister i miljøministeren på det tidspunkt?

Spørgsmål nr. 2. Jeg synes ikke, det var helt betryggende, at miljøministeren sagde, ikke ham bekendt, og at han ikke tror, at der er andre midler, der på tilsvarende vis er overført, selv om de direkte eller indirekte måtte være formålsbestemt til miljøområdet.

Hvis ikke miljøministeren er i stand til at give et mere klart og betryggende svar i dag, vil miljøministeren så ikke være venlig at undersøge sagen ordentligt, sådan at vi kan få en sikkerhed for, en garanti for, at der ikke er andre midler, der på tilsvarende uldne måde er overført, selv om de ville have gjort god nytte i Miljøministeriet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Blach Hansen som medspørger.

Pernille Blach Hansen (S):

Normalt har man den opfattelse, at en minister er en person, der er sat til at varetage sit område på bedste måde og forsøge at løse alle de opgaver, der er, på bedst mulig vis.

Normalt er det også sådan, at en minister vil forsøge at få kanaliseret penge til de områder, hvor man mener, der er en væsentlig opgave, der skal løftes.

Kl. 17.05

Derfor vil jeg gerne spørge i forlængelse af hr. Jørn Jespersens spørgsmål, hvorfor ministeren så – når ministeren nu siger, der er rigeligt at bruge de her penge til – var så forhippet på, at finansministeren skulle have dem til den store kasse. Hvorfor var miljøministeren ikke opmærksom på, at der var stort behov for ekstra forskning i forbindelse med diskussionen om pesticider, og derfor gjorde en stor indsats for at beholde de her penge? Ministeren siger jo nu selv, at der er rigeligt at bruge pengene til.

Kan vi ikke få en forklaring fra miljøministeren på, hvordan man på den ene side kan sige, at der er rigeligt at bruge pengene til og på den anden side bare siger ja og amen, når finansministeren vil konfiskere de penge, der i forvejen er øremærket til området?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu mødes vi jo en gang imellem i de her debatter. Hvis man ikke lytter så tit til de to spørgere, skal man lægge godt mærke til, hvad vi startede

med med hensyn til de her 8 mio. kr. Det er også tankevækkende at høre især fra fru Pernille Blach Hansen, at de her 8 mio. kr. ikke kunne gøre god gavn på sundhedsområdet. Det er jo en ærlig sag at sige, at de ligger meget bedre her på pesticidområdet. Hvorfor begynder I nu at bruge dem på sundhedsområdet? Det skal hver enkelt gøre op med sig selv.

Var det en god idé, at man brugte de 8 mio. kr. til at få nedbragt ventelisterne? – Jo, men jeg er nødt til at bede fru Pernille Blach Hansen om i hvert fald at læse aviser, så hun i det mindste kan følge med i, at det er det, der sker for øjeblikket, ventelisterne bliver nedbragt.

Det er meget mere ærligt at gå ud og sige, at det er et valg og sige: Jeg kan ikke forstå, hvordan man kunne finde på at bruge pengene på menneskers sundhed. Det er da helt vildt. Det skulle man have ladet være med.

Det er da et politisk budskab, og det synes jeg man skal gå ud og virkelig tordne frem med i forsamlingshusene, at de her penge var meget bedre brugt til det her.

Ja, godt nok var det sådan, at det tilfældigvis var fru Pernille Blach Hansens parti, der var i regering og som stillede med en miljøminister, der altså ikke havde kunnet få brugt pengene, men derfor var det alligevel bedre at gøre det. Og hvordan kunne man dog komme i tanke om at bruge dem til noget, som er sundhedsfremmende? Det er da en ærlig sag, jeg synes bare, det er det, man skal sige.

Jeg har sagt, at det var den prioritering, der lå heri. Nu tager jeg det til efterretning. Jeg har da forståelse for, at hr. Jørn Jespersen slet ikke kan få armene ned i sin begejstring over, at nu har han stillet det her spørgsmål mange gange, og nu fik han ret til sidst. Det kan jeg godt lade hr. Jørn Jespersen.

Det er en menneskeret, at man skal have lov til at glæde sig, når man får ret. Det synes jeg kun han skal være glad for, så lad nu ikke denne dag blive sådan en dag, hvor det udvikler sig til noget helt andet.

Jeg synes, hr. Jørn Jespersen skal sige igen og igen: I dag er en god dag, for i dag fik jeg ret. Det synes jeg – sådan skal det være.

Så er der kun tilbage at spørge, om ministeren har svaret korrekt. Ministeren har svaret det, som jeg ved om den sag. Jeg sagde, at som det er oplyst over for mig, så kender jeg ikke til andre forhold i mit ministerium, men at vi i øvrigt er i gang med at undersøge det. Jeg kan ikke komme